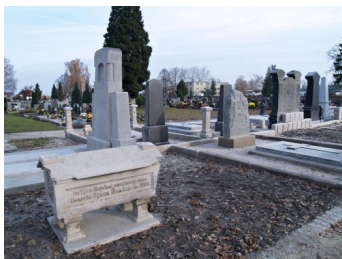

Identifikační údaje

Lokalita	Cheb
Obec	Cheb
Okres	Cheb
Kraj	Karlovarský kraj
Katastrální území	Hradiště u Chebu, kód: 651028
GPS souřadnice	50° 4' 56.9" 12° 23' 49.8"
Hist. název	Eger
Výměra	94 111 m ²
Vlastnictví	Město
Vlastník	Město Cheb, náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 1/14, 35002 Cheb
Stav	Udržovaný v původní podobě
Opuštěno	Ne

Cheb (německy Eger, v chebském sudetoněmeckém nářečí Egha[2]), je okresní město na západě Čech v Karlovarském kraji, okrese Cheb, ležící na řece Ohři. První historicky dochovaná zmínka o Chebu, centrálním městě celého někdejšího Chebska pochází z roku 1061.

Do konce druhé světové války byla převážná část obyvatelstva německá a Cheb byl důležitou součástí Sudet. Po skončení války byli němečtí obyvatelé vysídleni a město se z velké části vylidnilo. Žije zde přes 30 tisíc obyvatel.

Chebské hradiště bylo osídleno již v 9. století Slovy. První dochovaná písemná zmínka o Chebu pochází z roku 1061. Roku 1146 připadlo Chebsko císaři Fridrichu I. Barbarossovi který zde kolem roku 1180 nechal postavit dodnes z části zachovaný středověký hrad (falc). Na město byl Cheb povýšen roku 1179. V lednu 1285 se v Chebu konala svatba českého krále Václava II. s dcerou římského krále Rudolfa I. Jitkou, poté Cheb patřil střídavě k Čechám a Německu, roku 1322 ho Ludvík IV. Bavor se souhlasem chebských dal v zástavu českému králi Janu Lucemburskému. Městu byla přislíbena nezávislost vůči království, pozbylo však statut svobodného říšského města. Zástava nebyla nikdy vyplacena.

5. května 1389 zde byl podepsán zemský mír (landfríd), mezi králem Václavem IV. a svazkem jihoněmeckých říšských měst, když král neuspěl v prosazení svých zájmů.

Během husitských válek stál Cheb jakožto město katolické aktivně na straně protihusitské koalice. V pozdější době se ale připojil k luteránské reformaci.

Dne 25. února 1634 byl v Chebu, v domě na náměstí (za Špalíčkem, dnes Městské muzeum) zavražděn Albrecht z Valdštejna a na hradě jeho důstojníci.

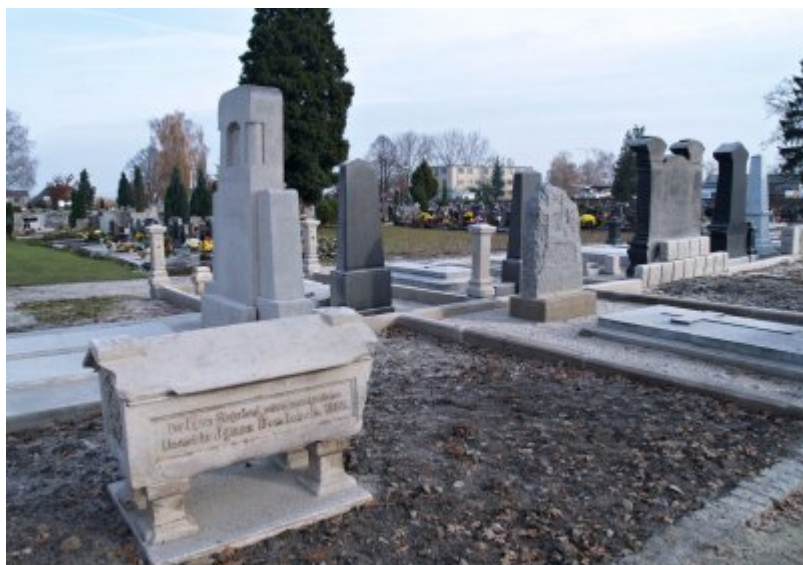
Autonomistickým tendencím spojeným s odvoláváním se na zvláštní postavení Chebska v rámci Zemí Koruny české učinili definitivní konec Habsburkové roku 1723, když učinili Cheb svobodným královským městem (ale ještě zhruba dalších sto let náležel do řezenské diecéze). Jako poslední státoprávní akt Chebska může být v této souvislosti vnímáno přijetí pragmatické sankce 21. října 1721.

Přestože bylo Chebsko od roku 1322 součástí Zemí Koruny České, nespokojila se většina místního obyvatelstva po skončení 1. světové války s nově vzniklým Československem a žádala v rámci Deutschböhmen odtržení. V období 1. republiky se v Chebu značně zvýšil počet českého obyvatelstva, které přicházelo do pohraničí za prací.

Po roce 1945 byla většina obyvatelstva německé národnosti vysídlena do Německa, což způsobilo značný pokles počtu obyvatel (předválečného stavu bylo dosaženo až v 90. letech 20. století).

Zdroj: Wikipedia

Fotogalerie

Technické fotografie